32e jaar. — Nr 89. Zaterdag 25 Juli 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 25 JULI.

Van alles wat.

De grootste moeielijkheid voor ons ministerie is de kwestie van den landbouw!

Van dien kant zit het tusschen twee vuren : van den eenen kant tusschen de steeds klimmende klachten der buitenmenschen, en van den anderen kant tusschen de standvastigheid der afgevaardigden van Antwerpen en Brussel, die van inkomende rechten volstrekt niet willen hooren.

Het ministerie is vol goeden wil en doet veel voor den landbouw ; maar voor de rechten op het inkomend graan, is het voor alsnu onmachtig.

Ziehier eenige opmerkingen die wij bijeenrapen en die wij ons haasten aan onze landbouwers mede te deelen.

Tot hiertoe bestond de groot-kunst van laboeren in veel graan te kunnen winnen ; bijgevolg een goede tarweoogst was schier heel het doel van den landbouwer, en vele landslieden blijven in dat oud en versleten spoor voortwerken.

Het gevolg van dat misverstand is den ondergang der pachthoeven ; het is precies in de streken, waar de meeste groote pachthoeven zijn, dat de landbouw het felste beproefd is.

Integendeel in de dorpen van hanrwinningen en vooral in die waar men zich op het winnen van groensels en legumea toelegt, zijn de klachten veel minder.

De tarwe, alles gerekend, geeft maar 75 fr. winst per hektaar.

Dit is veel te weinig om te kunnen vooruitkomen. Dienvolgens veel beter is het zijn graan goedkoop van den vreemdeling te koopen en andere vruchten hem duur te verkoopen en dus teenemaal van laboer te veranderen!

In andere woorden, veel profijtiger is het op lichte gronden te hovenieren en groenten te kweeken, en op leemgronden weiden en boomgaarden aan te leggen.

∴

In 1885 bracht de vreemdeling in België voor 42 millioen fr. schapen, voor 21 millioen fr. vleesch, voor 25 millioen fr. versche en gezoute boter, en in het geheel voor 150 millioen fr. veldwaren van allen aard.

Ten andere, onze uitvoer voor groenten en fruit is schier niet te tellen.

Wij leveren maar voor 10 millioen fr. fruit aan de vreemde landen ; waarom zooveel en zoo duur van den vreemdeling koopen, wat wij zelven zoo gemakkelijk kunnen winnen?

Hoe moet men dan te werk gaan?

De grond in België wordt bovenmate verdeeld en verbrokkeld.

De beste broodwinning voor de boeren zijn pachthofkens met 4 of 5 hektaren gronds, die werkzaam gedreven worden door vader, moeder en kinderen en vooral in hovenierderij bestaan. Er bestaan alreeds zulke boerenhuizen en ze varen niet slecht.

Ze zaaien precies zooveel tarwe als zij voor hun gebruik van doen hebben ; maar ze koopen 3 of 4 veerzen van 3 of 4 maanden, die ze weder verkoopen, en al het overige is bestemd voor moestuin en weiland.

Volgens uitrekeningen die zeer juist zijn, geeft een hektaar wortelen eene jaarlijksche winst van 629 fr. ; een hektaar ajuinen 1051 fr. ; een hektaar roode koolen 1125 fr. ; bloemkolen, samen met de porrei 2750 fr. ; aspergien 3825 fr. ; dat is wat anders dan de 75 fr. van eene hektaar tarwe ; dat is maar 51 maal meer!

Ah! ge wilt het niet geloven?

Welan, het mag nog dubbel overdreven zijn, dan is het nog heel voldoende!

∴

Ge zegt dat ge niet genoeg kennis hebt van hovenieren.

Ja! daar slaat ge den nagel vlak op den kop. Vele menschen volgen te slaafs den ouden trutsel van vader en van grootvader : 't is altijd koekoek eenen zang.

De landbouw is eene kunst even als welkdanig ambacht, zelfs de landbouw is de nuttigste der kunsten.

De pachter die den dag van heden laboert zooals over 40 jaren, kan er niet meer komen, als hij niet eigenaar van zijn pachthof is.

Ehwel, daarin is het ministerie u behulpzaam. Het geeft eene groote uitbreiding aan de landbouwkonferencien ; het vormt een korps van landbouw-ingenieurs om u te leeren ; het zal kosteloos boekjes op den buiten verspreiden waarin u goede wenken gegeven worden ; het zendt praktische mannen naar Engeland en elders om middelen van uitvoer voor de groensels te zoeken ; het zal zelf een huis van uitvoer stichten te Londen.

De vijanden van den heer de Moreau roepen wel karot-minister, groensel minister en andere dingen van die soort welke zij in hunne slimheid voor scheldnamen aanzien. De minister laat zich daaraan niet gelegen. Hij zet stillekens zijnen weg voort, werkende voor de landbouwers.

Gij hebt dus daar eenen verkleedden vriend, menschen van den buiten. Maar gij moet ook u zelven helpen en niet wachten tot gij uit de moeielijkheid getrokken wordt. Daarom, maakt uw profijt van hetgeen die geleerde mannen, u door het ministerie gezonden, zeggen voor uw welzijn.

∴

Onze katholieke ministers houden zich meer bezig met de algemeene belangens van het land dan met de politieke partij zaken. In de Kamer is er veel kwestie van nuttige zaken en zeer weinig van partijslagen.

Iets aardigs. Sedert dat er van geene pastoors, paters, nonnen en bisschoppen meer gesproken wordt is er om zoo te zeggen geen liberaal meer die den mond opent.

Zoo bijvoorbeeld, onze lezers weten dat het voorgesteld inkomrecht op de vreemde graanen verworpen geweest is. Was dat nu niet eene gelegenheid om eens grondig den toestand der landbouwers te bespreken en de middelen te zoeken om den landbouw opnieuw op te helpen?

Welan de liberalen hebben geweigerd aan deze bespreking deel te nemen. Niet een hunner redenaars die gewoonlijk zooveel praats hebben, heeft aan die bespreking deelgenomen. Rolin-Zagemyns zelf die sedert tien a anden de klapziekte heeft, zweeg voor den eersten keer.

De liberalen hadden vooraf alles bekaibbeld, bevochten en bespot wat door de katholieken voorgesteld was om den landbouw ter hulp te komen. Alles was slecht en als de liberalen aan het roer waren dan zou de landbouw gauw gered zijn.

Ja, maar gelijk het oud spreekwoord zegt, klappen zijn geen ouden en toen de discussie in de kamer plaats had en toen het er op aankwam van te zeggen wat de liberalen meenden dat er moest gedaan worden om den landbouw ter hulp te komen, toen zwegen ze allemaal. Frere, Bara, Rolin en alle andere zoogezegde redders van het land vonden goed van te zwijgen.

Maar toch, toen het erop aankwam van te stemmen, toen stemden zij eenparig tegen de inkomrechten op de vreemde graanen.

Landbouwers, dat zult gij niet vergeten!

∴

Als men allewijl de liberale gazetten leest, te beginnen van de grootste tot het onbeduidend tongersch kladje toe, dan wordt men gewaar dat er met veel meer gepraat wordt over de *uitgehongerde* schoolmeesters en schoolmamzellen.

Het schijnt dat die comedie uitgespeld is. De liberalen zijn gewaar geworden dat het volk heel weinig medelijden heeft met die renteniers die vet leven op kosten van de gemeente kas.

∴

De heer Rolin-Zagemyns heeft in de Kamer aangekondigd dat het enkwest over de scholen zal voortgezet worden, zoodra de liberalen terug aan 't ministerie komen.

Ge ziet dus dat zij nog niet genezen zijn van hunne ziekte van ons geldte verkwisten en hunne zakken te vullen.

M. Rolin heeft gestemd tegen het enkwest van den landbouw : daar kom geen vet alkomen, want de katholieke enkwesten zijn ten koste van de leden die ze doen.

∴

De sluiting der onnoodige gemeentescholen gaat langzaam voort. Laat ons niet klagen : het gaat wel wat langzaam maar toch het gaat.

Drie gemeenten van onze provincie hebben weer de toelating bekomen om hunne ledigstaande scholen te sluiten en hunne lijdende katholieke scholen aan te nemen. De drie verloste gemeenten zijn die van Neerhaeren, Stevoort en Beverloo.

Te Neerhaeren stond de gemeente school geheel ledig. Alle kinderen gingen naar de katholieke school.

Te Stevoort was de gemeente school gevolgd door 6 kinderen ; in de vrije school waren er 127.

Te Beverloo telde de officiele school het aanzienlijk getal van 6 kinderen ; de katholieke school had er 115.

Maar voorwaarts, katholieke ministers ; laat de genzen maar schreeuwen dat gij het onderwijs vernietigt. De bevolking van onze gemeenten dankt u hartelijk voor de afschaffing der onnoodige en ledigstaande scholen.

∴

De genzen vallen driftig tegen de katholieke ministers uit omdat deze eenige ledigstaande scholen hebben gesloten.

De katholieken hebben voor de kiezing hun eerewoord beloofd van het deficit te doen verdwijnen.

Het schrikkelijk deficit der liberalen kwam voort van de schoolwet.

Hoe zou het ministerie het tekort kunnen doen verdwijnen, zo der de schoolverkwistingen te doen ophouden?

Of meenen de liberalen misschien, dat de katholieken zoo oneerlijk zijn als de liberalen, die in 1882 beloofden *geene belastingen, geene beenigen* te stemmen en drij maanden later *dertig millioen nieuwe lasten* goedkeurden?

∴

Er is door het ministerie een wetsvoorstel neergelegd, ten einde verschillende duistere punten die in de samengevoegde kieswetten voorkomen, en waarover de beroepshoven verschillen in de toepassing, een vaste regel te geven.

Het was meer dan tijd, dat er een einde aan gesteld werd aan die vonnissen in kieszaken die vandaag wit waren voor den gens, en morgen zwart voor den katholiek.

De genzen zijn, zooals te verwachten was, hard gestoord door die nieuwe bepalingen, en dat laat zich verstaan, de beroepshoven, meestal liberaal zijnde, heeft men dikwijls gezien dat er vonnissen geveld werden in zekere kieszaken, waarin men zag dat de politieke man had geoordeeld, in plaats van den rechter.

De genzen, zooals wij dan zeggen, zijn niet tevreden ; welan, wij ook niet, en ziehier waarom :

Als men aan een slecht gebouw begint te verbeteren, dan moet men alle kwaad in eenen keer herstellen, zooniet heeft men nooit gedaan, en door gedurig breken en bouwen wordt men onder zijn werk verpletterd.

De kieswet van 1881 is een slecht gebouw, en onze ministers hebben gelijk ze te verbeteren, maar..... waarom niet geheel en al verbeterd?

Ziedaar waarom wij niet tevreden zijn, en het niet zullen zijn vooraleer de *parions* en andere geleerde Zj hebben van dien aard geen voorrecht meer zullen hebben.

∴

De tongersche genzen zouden gaarne de begijnen uit het hospitaal van Tongeren verdrijven en wereldlijke meisjes soort van de liberale bal masquée stellen om de zieken op te passen.

Men herinnert zich hoe het tongersch genzenblad zich daarover uitgedrukt heeft.

Men heeft in eenige onzer steden waar de liberalen aan het roer waren deze liberale proefneming gedaan en de religieusen door wereldlijke genzinnen vervangen.

Wat daar het gevolg van geweest is weet iedereen, en op menige plaats is men genoodzaakt geweest de religieuzen terug te roepen.

Vandaag heeft men weer een voorbeeld dat zal toelaten de vergelijking te maken tusschen de religieuzen en de wereldlijke ziekenoppassers.

De Spaansche dagbladen doen allen melding van een feit, waarvan de nonnen te Madrid de helden zijn.

De gouverneur van Madrid had 2 fr. per dag geboden aan de geneeskundigen, die in de steden, waar de pest heerscht, de plaats wilden gaan innemen der geneesheeren en ziekenoppassers die reeds gestorven waren van de cholera.

Niemand antwoordde aan dien oproep. De ZUSTERS VAN LIEFDE, wier bevoegdheid in geneeskunde voldoende is, boden zich dan vrijwillig aan en zonder *er te willen voor betaald worden*. Dertig dezer heldhaftige meisjes zijn uit Madrid vertrokken en ordenen hun liefdewerk nit in de verpestte steden van Spanje waar de cholera heerscht. Reeds zijn er ongelukkiglijk eenige getroffen door die smettelijke ziekte, en op dat vredelievend slagveld gevallen.

Hoed af, lozigasten, beleedigers dezer heilige vrouwen, hoed af, en groet die engelen, die uit godsdienstige overtuiging en christene liefde, de dood te gemoet loopen.

Houdt op lasteraars, bevlekt niet langer het reine kleed der nonnen, die door hunnen moed vakmannen doen blozen, te laf om de ongelukkigen te helpen.

Ongelukkig is het volk alles te gauw vergeten. God weet, wanneer hunnen eenigen tijd de ziekte verdwenen is, en de Zusters, martelaressen hunner menschenliefde, begraven liggen, zullen er van degenen zijn, die hunne genezing aan die engelen te danken hebben en die bij het zien eener non, zullen vloeken en roepen : *Weg met de papen, weg met de nonnen!*

∴

Is het nu te begrijpen dat onze tongersche genzen tegen de Zusters van Liefde zijn en ze gelijk te Antwerpen, Bergen en Molenbeek, uit de hospitalen willen verdrijven? Onder oogpunt van menschenliefde en goed bestuur is het niet te begrijpen ; doch men begrijpt het zeer wel, indien men den liberalen godsdiensthaat in het oog houdt. Onze liberalen gaan voor niets terug, wanneer zij de priesters en kloosterlingen kunnen plagen en den katholieken godsdienst benadeelen. Het is ellendig!

∴

Somtijds echter is het licht der waarheid zoo schitterend, dat het nog gezien wordt door den eenen of anderen gens.

Alzoo te Molenbeek, in het begin van 1884, toen in den gemeenteraad gesproken werd over het aanstellen van wereldsche ziekendiensters, nam M. doctoor Detienne, lid der liberale Association van Brussel en Molenbeek, het woord en zei onder anderen :

« Een arme mensch, die door de ziekte getroffen wordt, heeft eene aanhoudende, teedere, dikwijls alleen toebrengende verzorging noodig. Wie kan deze verzorging beter geven dan de Zuster van Liefde? De betaalde ziekendiensters bezitten noch den noodigen moed, noch de noodige verduldigheid. De Zuster van Liefde heeft aan hare vrijheid en aan de wereld verzaakt, om beter haar leven te kunnen toewijden aan de verzorging der lijdenden.

« De verduldigheid der Zuster van Liefde is zonder grenzen, hare werkzaamheid is nooit vermoeid ; hare heldhaftigheid is kalm en ongeevenaard. Eene geheimzinnige zalving is over hare woorden verspreid ; zij weet te troosten wanneer niemand anders het kan.

« Sedert vele jaren heb ik de verheven zelfopoffering der Liefdezusters leeren schatten en hunne diensten waardeeren. In dit punt ben ik het eens met al de geneesheeren der burgerlijke en militaire hospitalen.

« De wereldsche ziekendiensters en ziekendienaers komen in het hospitaal wanneer zij nergens anders aan eenen post kunnen geraken ; gewoonlijk komen zij voort uit de laagste volksklas ; ik heb er zelfs lappen onder gekend... Hunne zorgeloosheid en onhandigheid zijn vreesaanjagend... In het hospitaal (*de Barrière*) te Luik, heb ik eene wereldsche ziekendienster betrapt, die handel dreef met de tanden der lijken...

« De Zusters van Liefde zijn de ware ziekendiensters. Zij verwachten hunne belooning van hier boven... zij zijn op hunne plaats in onze hospitalen. »

Meert gij dat de genzen van Molenbeek naar de stem van den heer doctoor Detienne geluisterd hebben?

Geenszins. Weg met de nonnen! roept men te Molenbeek. Weg met de nonnen, roepen ook de tongersche genzen.

Wij roepen : *Leven de Zusters van Liefde* en weg overal met de genzerij.

Wereldtentoonstelling van Antwerpen.

Tuinbouwafdeeling. — De koninklijke maatschappij van Hof- en Tuinbouw, van Antwerpen, kwijt zich waardig van de taak welke haar is toevertrouwd, namelijk het inrichten van internationale tentoonstellingen en prijskampen van tuinbouw.

Het is aan hare zorgen dat wij den zoo pijken aanblik en verzorging van de tuinen der tentoonstelling verschuldigd zijn, waar men zulke prachtige verzamelingen van gewassen en planten verzameld ziet, dat zij terecht de bewondering der bezoekers opwekken.

Na de schitterende tentoonstelling welke wij in de maand mei bewonderden, hebben wij den merkwaardigen rozenprijskamp gehad, en van 2 tot 6 augusti gaan wij eene nieuwe bloemententoonstelling krijgen, welke, zeteens, de inrichters vreezen, slechts een gebrek zal hebben, namelijk, zoo groot te zijn, dat de uitgestrekte feestzaal haar niet zal kunnen bevatten. Men roemt de buitengewone welwillendheid van eenen onzer bijzonderste liefhebbers, welke den grootsten gekenden palmboom afzendt, om hem in 't midden der zaal te plaatsen.

Feest van St-Anna in de hoofdkerk.

Zaterdag 25 juli, PLECHTIG LOF om 5 uren in de kapel der H. Anna in den omgang.

Zondag 26 juli, feestdag der H. Moeder Anna, VOLLEN AFLAAT voor de ingeschreverenin het broederschap mits te biechten en te communiceeren.

Maandag 27 juli, om 5 uren PLECHTIGE HOGMIS in dezelfde kapel en 's avonds ten 5 uren PLECHTIG LOF.

Insgelijks alle eerste dinsdagen van iedere maand vollen aflaat voor de ingeschrevene onder de gewone voorwaarden.

Zouaven regiment.

Den dertigsten augustus aanstaande zal te Antwerpen den 25e verjaardag van de instelling van het regiment gevierd worden.

Om nadere inlichtingen zich te bevragen aan M. L. Croonenberghs stoker te Hasselt, of aan M. Herrings Avenue du Sud, 50 Antwerpen.

M. Jean Depoelve van Tongeren heeft het examen afgelegd van aspirant professor voor de humaniteiten.

M. Ludovic Nagels van Tongeren heeft met onderscheiding het examen van candidaat in de rechten afgelegd.

Examens voor het ambt van aspirant toegevoegd leeraar en van toegevoegd leeraar voor het middelbaar onderwijs van den lageren graad. — Inschrijving.

De Gouverneur der provincie Limburg brengt ter kennis der personen die zich voorstellen, in 1885, het examen af te leggen van aspirant toegevoegd leeraar of van toegevoegd leeraar van het middelbaar onderwijs van den lageren graad even als de examens voor de nieuwere talen, dat zij zich ten dien einde kunnen doen inschrijven in de bureelen der 1e afdeeling van het provincial bestuur van den 15 tot den 28 dezer maand juli.

De Gouverneur der provincie Limburg brengt ter kennis van de personen die zich voorstellen het examen af te leggen, voor het bekomen van het diploma van regentes in middelbare meisjesscholen, dat zij zich ten dien einde kunnen doen inschrijven in de bureelen der 1e afdeeling van 't provincial bestuur, tot op den 30 dezer maand juli.

De Gouverneur der provincie Limburg brengt ter kennis der personen, die zich voorstellen het examen af te leggen tot het bekomen van het bekwaamheidsdiploma voor het onderwijs der teekenkunde in de gestichten van middelbaar onderwijs, dat zij zich ten dien einde kunnen doen inschrijven in de bureelen der 1e afdeeling van het provincial bestuur van den 11 tot den 21e augustus aanstaande.

LANDBOUWERS. — De Gouverneur der provincie Limburg, verwittigt de daarbij belanghebbende, dat eene commissie ingesteld krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 31 Juli 1825 (*Staatsblad* n° 65), zich zal vereenigen, op maandag 24 augustus 1885, ten 9 uren 's morgens, in het provincial Gouvernements hotel te Hasselt onder het voorzitterschap van den H. Hoofdingenieur Directeur der bruggen en wegen der provincie, ten einde over te gaan tot het onderzoek der personen, die het bedrijf van landmeter verlangen uit te oefenen.

Het programma der verschilte kennissen is in het *Memorial van administratie*, n° 109 van 1849 geteekend.

De personen, die zich voor deze commissie willen aanbieden, moeten hunne aanvraag vergezeld van een extrakt hunner geboorteakt, voor den 15 augustus aan het provincial Bestuur, vracht vrij, doen geworden.

BINNENLAND.

Den 19 dezer heeft te Luik met groote plechtigheid de inhuldiging van het museum van wapenen plaats gehad, in tegenwoordigheid van M. den minister de Moreau, M. Pontus hadzich doen verontschuldigen. Onmiddelijk na de officiele inhuldiging werd het museum voor het publiek geopend. Een banket heeft ten stadhuize plaats gehad.

— Tijdens het concert zondag avond in de *Promenade de septchênes* te Spa gegeven, werd het publiek, doch vooral de muziekanten, pletseling opgeschrikt door eene hevige ontploffing. Eenige stukken vuurwerk en bengaalsch vuur, die morsten dienen om het feest te sluiten en voorloopig onder den planken vloer van den kiosk gebogen waren, hadden, men weet niet hoe, vuur gevat en men kan denken hoe het publiek en de muzikanten schrikten en holderdebolder wegvluchtten. Gelukkig is men er met den schrik van af gekomen.

— Wij vernemen dat Massaladen Augusti, de peerdenkoerser te Oostende zal Luitenant-Kolonel Wanwermans heeft alleen deze uitnoodiging willen aanveerden, en zal al die, welke nog zullen komen, afwijzend beantwoorden.

— De bladen van dezen morgend brengen ons de treurige tijding van een afschuwelijken moord, in de gemeente Loth, bij Brussel gepleegd, op een achttienjarig meisje, Mathilde Vander Smissen genaamd, wier lijk men, met schier geheel afgesneden hoofd, op twintig stappen afstands van hare woning langs den trekweg der vaart vond liggen.

Het was de vader zelf welke de schrikkelijke ontdekking deed. Zie hier volgens den korrespondent van een blad, het verhaal door Vander Smissen meegedeeld :

Mathilde was een fiink meisje, het tweede kind van den huiswachter Vander Smissen, welke daar ver van alle andere huizen, tegen het kanaal woont.

Het meisje had vroeger eenigen tijd als dienstmeid te Brussel gewoond, doch was thans sedert eenigen tijd zonder post.

Maandag avond, rond 7 ure, was zij van huis naar het dorp gegaan, en wijl zij niet terugkwam, meenden hare ouders dat zij naar Brussel gegaan was om eenen nieuwen dienst te zoeken.

Dinsdag, rond 8 ure 's avonds, was haar vader met een zijner andere kinderen op weg naar Loth, toen eenskiaps zijne aandacht getrokken werd op eene plek waar van het gras vertrapteld was. Het strikje was schoon ook doorsneden en eenige takken waren er van gebroken.

Vander Smissen ontdekte kleeren tusschen het gebladerte, en zijn kindschterke niet willende verschrikken, gelastte hij haar, nadat zij eenige stappen verder gegaan waren, haren weg voort te zetten ; toen keerde hij zelfs langs de helling van den dijk terug en ontdekte het lijk zijner dochter.

De vader ging zelf de treurige tijding naar de gendarmerie brengen.

Het parket van Brussel is ter plaatse gekomen en heeft de doktors Stienon en Lebrun met de lijkschouwing gelast.

De vrouw Vander Smissen, welke in het dorp een kleinen matsenwinkel houdt, was sedert eenige dagen bij haren echtgenoot teruggekeerd.

Deze woont aan de sluis n° 50 ; zijn huis schijnt een werkelijk arsenaal, men vindt er een aantal onde geweren, visschetten, kardoezen, enz.

Het eerste gerucht van de verdwijning zijner dochter maakte zekere opschudding in het dorp en hare dood werd zelfs aan eene zelfmoord toegeschreven.

Naast het lijk, dat tot 's morgens toe was blijven liggen, stond de kort waarin het brood en de koek vet, welke het meisje naar het dorp moest breng u, zich nog bevonden.

Niemand geloofd dat een jong en sterk meisje als Mathilde, daar zou vermoord gewonden zijn, zonder eenstigen weerstand te bieden, en in dit geval ware in de worsteling den kort ongetwijfeld omgevallen.

Gisteren avond meest Vander Smissen, in tegenwoordigheid van het parket, de beschrijving van de ontdekking der plaatse van den moord herhaden ; men heeft hiertoe het zelfde uur gekozen, zoodat dit verhoor in den maneschijn moest plaats hebben.

Wij wachten verdere inlichtingen af.

— Men schijft uit Antwerpen :

De Zoologie. — Wij vernemen met genoegen dat de Directeurs of Zoologie dagelijks door een ontelbaar aantal personen bezocht wordt.

Schier geen vreemdeling komt in onze stad, of hij houdt er aan deze niet te verlaten, vooraleer een bezoek te hebben gebracht aan eene instelling die, zonder overdrijven, eene wereldvermaardheid bekomen heeft. Wie vroeger de Zoologie niet zag, is getroffen door de rijke verzameling van dierensoorten, welke hij er vluchtig in oogenschouw heeft genomen.

Vluchtig, ja! want men zou zich in de Zoologie gemakkelijk een garschen dag kunnen ophouden, zich vermaken, verwondering op verwondering stapelen en vergeten dat men zich vermoet en dat de tijd zoo spoedig loopsmak. Wie de Zoologie over eenige jaren nog zag, staat te recht verbaasd over de uitgebreidheid welke die merkwaardige tuin genomen heeft ; de nieuwigheden, welke hij er aantreft ; de grootschheid, welke het bestuur aan dien alom gekenden hof heeft weten te geven.

Om maar een enkel voorbeeld aan te halen, spreken wij alleen van de prachtige gebouwen, waar de apen, de tijgers en de leeuwen verblijven. Het zijn ware paleizen en de vreemdeling vindt geene woorden genoegzaam er met den grootsten lof van te spreken. Geene vogelsoort, geen wild dier, geen soort van slangen, of men krijgt ze in de Zoologie te zien, terwijl de hof zelf eene zeer aangename wandeling aanbiedt. Overal staan banken en stoelties, waar de bezoeker kan gaan uitrusten. Geen wonder dus dat bijna niemand huiswaarts wil keeren, zonder eerst met de Zoologie kennis gemaakt te hebben.